

24 el piujol

Als senyors anunciants que ens han favorescut amb l'anunci, i als nombrosos llegidors que han propagat la nostra publicació, a tots els donem les més expressives gràcies.

LA REDACCIÓ

Els que van a morir, us saluden!

—Què tal? Com està?

—Bé, i vostè?

—Bé, gràcies... I la família?

—Tots bé, per ara...

—Vaja, vaja...

—Doncs, sí, faci un petó al nen i cudi's, que fa un fred que pesseta.

Després de la salutació *de rigor*, els fem avinent que d'ací quinze dies no vagin a can Gurguí ni a can Garrell a comprar L'ESQUELLOT. També els recomanem que no hi vagin d'ací a trenta, perquè tampoc no el trobaran. Pleguem el ram! Si un altre dia estem de «llumillo» tornarem a fer empipar a més de quatre i com ara, quan n'estiguem cansats, tornarem a plegar i que rodi la bola.

L'ESQUELLOT ha mort...

Visca L'ESQUELLOT!

Fa pocs dies a L'Alhambra va haver-hi un concert de música clàssica, tan clàssica, tan elàssica, que naturalment fora de l'inventor d'un violí amb croses, de la família dels executants i del senyor Jhon Gilbert Fontdevila, no hi havia ningú més.

Si a Granollers, en lloc d'un ESQUELLOT hi hagués un «Be Negre» es podria fer molta barrila amb la forma ràpida, precisa i contundent amb que el senyor Jhon Gilbert fa ofrena de caps de bombons a les pianistes que tenen la valentia de tocar per quatre gats. Desgraciadament no hi és i per això no s'en pot fer.

Tenim la satisfacció de recordar al senyor Jhon Gilbert Fontdevila que, contra els seus pronòstics fets quan sortí el primer número de L'ESQUELLOT, que no publicaríem ni dos números, que pleguem, perquè ens dona la republicaníssima gana, en el número 18 de la nostra estimada publicació i als nou mesos de fer-li la quitza.

No a la publicació, a ell. Entenent-nos.

A cal sabater Canal del carrer de Sant Roc i en la porta d'entrada hi ha un retolet que diu: EMPENYEU!

Això no té res de particular, però hom diu que els veïns volen fer-li proposicions perquè a l'altra banda n'hi posi un altre que digui NO EMPENYEU!

Sembla que faria molt bonic.

Si compreu el pròxim número de L'ESQUELLOT us regalarem una caseta i un hortet.

L'Esquerra Republicana de Catalunya, veient que les eleccions no són gaire favorables al seu ideari, ens ha demanat, com un favor especial—que el dia de demà ens el recompenaran amb algun empleu a la Generalitat,—que els hi donem els vots del nostre concurs.

Magnànims que som de mena, no hi hem tingut cap inconvenient i els els hem cedit sense condicions.

Si així no guanyen, ni mai!

Quan la dissertació del senyor Coma en l'exposició de l'Albarranch al Casino, hi va haver qui oferí al senyor Taberner un lloc en la presidència.

Tot esverat, el nostre home ho refusà tot dient: —No, no, de cap manera; que després aquests de L'ESQUELLOT hi farien broma.

No pateixi, senyor Taberner; de d'ara endavant podrà seure allà on li plagui. Nosaltres farem el desentès.

L'ESQUELLOT mor als nou mesos de vida. En canvi altres, neixen als nou mesos.

Quines casualitats i incongruències metafísiques té la vida prosaica si que també efímera dels homes i de les publicacions!...

El nostre mai prou alabat amic i admirador intergènim, senyor Martí Forcada, ha promès a tots els redactors de L'ESQUELLOT una fària per cada ú el dia que decideixin suspendre la publicació del periòdic.

No ens negaran que aquest és un motiu més que suficient per a complaure'l i poguer fumar de gorra.

Compreu cada quinze dies, cada setmana i cada dia que surti, L'ESQUELLOT.

El nostre alcalde està organitzant uns escamots que es diu seran molt divertits: tot ho faran cantant.

Sembla que aviat començaran els assaigs de la coneguda cançó «Camillero, camillero soy... Donde va el Alcalde allí voy... etc. etc.

Assumptes d'Hisenda Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.º F. SALA I TORRAS

Preguem als nostres lectors que si tenen algun número de L'ESQUELLOT del dia 12 de juliol facin el favor de portar-lo a Can Garrell, que els el pagaran a doble preu, puix que tant ells com nosaltres, tenim molt d'interès en veure'n algun número, per la senzilla raó que aquell dia era dimecres i L'ESQUELLOT no va sortir.

El nostre diputat senyor Margarit està acabant una poesia per a llegir-la en el Parlament espanyol, que es titula:

«En Margarit que no és Margarit, o, ai, caramba carambal!», poesia.

Es diu que tindrà un èxit enorme d'obstrucció.

LOS PREVISORES DEL PORVENIR
Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150
Capital: 150.000,000 de pessetes

Representant a Granollers : FRANCESC PORTA : Prim, 31